

ՍՏԵՓԵՆԱՎԱՆԻ ՀԱՅՈՑ ՆՈՐԱՐԱՅ ՍՈՒՐԲ ՍԱՐԳԻՍ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Վեհափառ Հայրապետի կարգադրությամբ, ապրիլի 2-ին, Ավագ Հինգշաբթի օրը, Մայր Աթոռից Ստեփանավան մեկնեցին գերաշնորհ Տ. Վարդան եպիսկոպոսը, շնորհունակ խորեն սարկավագ Պալյանը և ճեմարանի Ի դասարանի ուսանող Անաստաս Մովսեսյանը, կատարելու համար Ստեփանավանի նորաբաց եկեղեցու «ըվացման և օծման» արարողությունները, ինչպես նաև Ձատկական տոները անցկացնելու համար այնտեղ:

Վաղ առավոտյան աղոթքից հետո վանքի ավտոմեքենան ճանապարհ ընկավ դեպի Ստեփանավան: Ժամը 10-ին հասանք Լենինական, որտեղ մեր խմբին միացան Շիրակի թեմի առաջնորդական փոխանորդ հոգեշնորհ Տ. Հայրիկ վարդապետ Ավետիսյանը և արժանապատիվ Տ. Նորայր քահանա Սարգսյանը: Մեր ավտոմեքենան մեծ արագությամբ սլանում էր դեպի Ստեփանավան տանող խճուղին: Ամենուրեք անտառներ: Սարալանջերը սկսել են կանաչադարձել: Նորաբաց զմրուխտ խոտերով, ծիծեռնակը ավետում է նոր դարնան վերադարձը:

Մշուշ է: Օդը հազեցած է դառնանային ախորժելի բուրմունքով: Ահա երևում է հեռվից Ստեփանավանը, Հայաստանի գեղեցիկ քաղաքներից մեկը: Ժամը 5-ին հասնում ենք Ստեփանավան: Այժմ այստեղ կա ավելի քան 14 000 բնակչություն: Ստեփանավանում կան միջնակարգ դպրոցներ, հայկական և ուսանական երկու տեխնիկում, թատրոնի գեղեցիկ շենք՝ կառուցված վարդապետյն տոբից, երկհարկանի բաղնիք, հյուրանոց, ինչպես նաև այգիներ, պուրակներ: Քաղաքի փողոցները ասֆալտապատված են և պահվում են մաքուր վիճակում: Անցնելով ավելի քան 250 կմ. ճանապարհ, մեր ավտոմեքենան կանգ առավ Ստեփանավանի Ս. Սարգիս եկեղեցու առաջ, որտեղ հավատացյալների մի սովոր բազմություն, իրենց ծխատեր քահանա արժանապատիվ Տ. Գրիգորի հետ շատ ջերմ կերպով դիմավորեցին մեզ:

Դժվար է նկարագրել այն խանդավառ ու սրտաբաց ընդունելությունը, որ ցույց տվեց մեզ Ստեփանավանի բարեպաշտ և հյուրընկալ ժողովուրդը՝ մեր ժամանման փոքրին իսկ թուպեից: Երեկոյան ժամը 6-ին հավատացյալների հոծ բազմության ներկայությամբ կատարվեց եկեղեցու նավակատիքը: Արարողության վերջում սրբազան հայրը խոսք առնելով հաղորդեց Վեհափառ Հայրապետի սրտագին օրհնություններն ու ողջունը, խոսեց Մայր Աթոռում սկիզբ առած հոգեկան-մշակութային վերազարթոնքի և վանական ու շինարարական ձեռնարկների մասին և ապա ծանրացավ Հայ Եկեղեցու կատարած մեծ դերի վրա՝ հայ ժողովուրդի ազգապահպանման բնագավառում:

Հաջորդ օրը, Ավագ Հինգշաբթի, ընայած աշխատանքային օր լինելու հանգամանքին, առավոտ կանոնա եկեղեցի էր եկել հավատացյալների մի մեծ բազմություն, ներկա լինելու իրենց եկեղեցու վերաբացման հանդեսին:

Ահա ցնծագին հնչում է նորաբաց եկեղեցու կամարների ներքև «Այսօր Աստուածածինն զուարճանայ» հոգեզմայլ շարականը, կատարվում է եկեղեցու լվացման կարգը, նախ ջրով, ապա գինիով:

Ապա Վարդան սրբազանը օծում է նորահաստատ վիմ քարը, որից հետո նույն հանդիսավորությամբ շարունակվում է արարողությունը: Խանդավառությամբ երգում ենք «Ի վերայ վիմի հաւատոյ», «Սեղան քո, Տէր», «Ուրախ լի, Ս. Եկեղեցի» եկեղեցու օծման նվիրված շարականները: Վերաբացված և նորօծ եկեղեցում առաջին պատարագը մատուցում է Շիրակի թեմի առաջնորդական փոխանորդ հոգեշնորհ Տ. Հայրիկ վարդապետը: Եկեղեցին լցվում է հավատացյալների խուռն բազմությամբ: Ներսում տեղ չկա: Շատերը տեղ են գրավել բակում և երկյուղածությամբ լսում են սուրբ պատարագը: Պատարագից հայր սուրբը «Հայր մեր»-ից առաջ խոսում է մի հոգեվից քարոզ Ս. Հաղորդության նշանակության

վրա, ապա վեր է հանում Հայաստանյայց եկեղեցու և մանավանդ Ս. Էջմիածնի դերը հայ ժողովրդի հոգեկան, բարոյական և իմացական դաստիարակության բնագավառում:

Ապա հայր սուրբը, որպես առաջնորդական տեղապահ Շիրակի թեմի, շնորհավորում է Ստեփանավանի հայ հավատացյալներին եկեղեցու վերաբացման ուրախ առթիվ և սրտաբուխ բարեմաղթություններ է անում Ս. Էջմիածնի առնասանություն և բարգավաճման մասին և երկար կյանք ու արեւատություն մաղթում նրա արթուն և դրժունյա Գահակալին, ապա հայ ժողովրդին և Հայրենիքին:

Պատարագից հետո սրբազանք, առաջնորդական փոխանորդ հոգեշնորհ Տ. Հայրիկ վարդապետի հետ միասին, պաշտոնական այցելություն տվեց Ստեփանավանի երիտասարդ բայց գործունյա և բոլորի կողմից սիրված ու հարգված գործկոմի նախագահ պր. Ժ. Մովսիսյանին, որը ջերմորեն ընդունեց հյուրերին: Սիրալիր տեսակցության ընթացքում խոսակցության նյութ և դավ նաև նորաբաց եկեղեցու արտաքին մասի վերանորոգման հարցը:

Ստեփանավանի եկեղեցին կառուցվել է 1780-ական թվականներին, նախկին մատուռի վրա, որը գոյություն է ունեցել դեռևս 13-րդ դարում: Այդ մասին է վկայում եկեղեցու արևելյան պատի արտաքին մասում տեղավորված խաչքարի վրա եղած կարճ արձանագրությունը, որտեղ հիշվում է 1217 թվականը որպես մատուռի կառուցման թվական:

Եկեղեցու չորս կողմի պատերի մեջ, ներսից ու դրսից, տեղավորված են վերահիշյալ մատուռի մաս կազմող ութը զեղեցիկ խաչքարեր:

Եկեղեցու ներքին մասը վերջերս նորոգվել է, իսկ արտաքին մասի բարենորոգման աշխատանքները շարունակվում են: Եկեղեցու վերանորոգման բնդհանուր ծախսը, որը կազմում է մոտավորապես 16 000 ուրլի, հոգում է Մայր Աթոռը:

Ավագ հինգշաբթի երեկոյան մեծ հանդիսավորությամբ և հավատացյալների հոծ բաղմունքով, ներկայությամբ կատարվեց ոտնավալի ավանդական սուրբ արարողությունը, հանդիսագրությամբ Վարդան սրբազանի: Գիշերը կատարվեց Խավարման

սրբազան արարողությունը, որը տեղեց մինչև ուշ ժամանակ:

Ավագ ուրբաթ օրը կատարվեց Քրիստոսի Թաղման կարգը, իսկ Ավագ շաբաթ օրը Ճրագալույցի հանդիսավոր սուրբ պատարագը մատուցեց Ստեփանավանի ծխատեր քահանա արժանապատիվ Տ. Գրիգորը: Սուրբ պատարագին տոնական ու ցնցազին հնչեց «Գովա, Երուսաղեմ, դՏէր» ճաշու շարականը: «Հայր մեր»-ից առաջ Քրիստոսի հրաշափառ հարության մասին իր բառով կարգաց խորին սարկավաղ Պալյանը, «Քրիստոս յարեալ ի մեռելոց, մահուամբ դմահ կախեաց և յարութեամբ իրով մեղ պկեանս պարզեաց» բնարանով:

Հավարտ սուրբ պատարագի կատարվեց Զատիկի նախատոնակ, որից հետո բազմաթիվ հավատացյալներ հաղորդվեցին:

Ապրիլ 6, կիրակի, Զատիկ, Հավատացյալների մի խումբ բաղմունքում առաջիտ կանուխ եկել և տեղ էր դրավել եկեղեցում և բախում: Ս. Զատիկա տոնի առթիվ օրվա պատարագին էր զերաշնորհ Տ. Վարդան եպիսկոպոսը: Սրբազանը խոսեց իր զեղեցիկ քարոզներից մեկը, ծանրանալով Քրիստոսի հարության և հայ ժողովրդի վերադարձինքի վրա և հորդորեց բոլոր հավատացյալներին սիրել իրենց եկեղեցին, Հայրենի Հողը, հայ լեզուն և ազգային մշակույթը: Պատարագից հետո եկեղեցու բախում տեղի ունեցավ մատաղօրհներ: Ստեփանավանի ավանդապահ ժողովուրդը, իրենց եկեղեցու վերաբացման առթիվ և Զատիկի տոնի կապակցությամբ, մտրթիլ էր մի պարարտ երինջ և որպես մատաղ բաժանել:

Երեկոյան ժամը 6-ին տեղի ունեցավ եկեղեցական խորհրդի բնորոշություն: Խորհրդի անդամներ ընտրվեցին ութ հոգի, հինգը որպես եկեղեցական խորհրդի մշտական անդամներ, երեքը՝ վերստուգի: Հանձնաժողովի անդամներ:

Երեկոյան ժամը 6-ին տեղի ունեցավ եկեղեցական խորհրդի բնորոշություն: Խորհրդի անդամներ ընտրվեցին ութ հոգի, հինգը որպես եկեղեցական խորհրդի մշտական անդամներ, երեքը՝ վերստուգի: Հանձնաժողովի անդամներ:

Ստեփանավանի հյուրընկալ և հավատացյալ ժողովրդին և վառ տպավորություններով վերադարձան Մայր Աթոռ:

ԽՈՐԵՆ ՍԱՐԿԱՎԱԳ ՊԱՆՅԱՆ

